

Udskriftsdato: 19. december 2025

2019/1 LSF 8 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om social service (Afskaffelse af forudgående børnesamtale ved økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, afskaffelse af særhandleplaner og afskaffelse af afgørelse om revision af handleplan m.v.)

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: Social- og Indenrigsmin., j.nr. 2019-4630

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service

(Afskaffelse af forudgående børnesamtale ved økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, afskaffelse af særhandleplaner og afskaffelse af afgørelse om revision af handleplan m.v.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 48, stk. 1, 1. pkt., udgår »52 a,«.
2. I § 53 ændres »§ 140, stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 140, stk. 2, 1. pkt.«
3. I § 57 c, stk. 1, indsættes efter »netværkssamråd«: »med henblik på drøftelse af behov for iværksættelse af foranstaltninger«.
4. § 57 c, stk. 2, ophæves.
Stk. 3-5 bliver herefter til stk. 2-4.
5. I § 57 c, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »revidere handleplanen« til: »iværksætte eller ændre foranstaltninger«.
6. I § 57 c, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »Stk. 1-3« til: »Stk. 1 og 2« og »stk. 5« til: »stk. 4«.
7. I § 57 c, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »Stk. 1-3« til: »Stk. 1 og 2«.
8. I § 66 f, stk. 1, indsættes efter »§ 52, stk. 3, nr. 7,«: »eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet,«.
9. I § 67 ændres »§ 66, stk. 1, nr. 5 og 6« til: »§ 66 stk. 1, nr. 6 og 7«.
10. I § 70, stk. 1, 3. pkt., ændres »Afgørelse« til: »Beslutning« og »træffes så vidt muligt« til: »skal så vidt muligt ske«.
11. § 140, stk. 2, ophæves.
Stk. 3-7 bliver herefter til stk. 2-6.
12. I § 140 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 140, stk. 1, 3, 4 og 6« til: »§ 140, stk. 1-3 og 5«.
13. I § 140 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 140, stk. 1-5« til: »§ 140, stk. 1-4«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Regeringen har som målsætning at skabe mere plads til kerneopgaver og en større grad af tillid til de enkelte medarbejdere. En af vejene til at skabe mere plads til kerneopgaver er at afskaffe unødvendige dokumentationskrav. De fremsætter regeringen dette lovforslag, der – med tekniske ændringer - er en genfremsættelse af L 229, der blev fremsat den 24. april 2019 af den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti).

Formålet med dette lovforslag er at fjerne krav til sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet efter lov om social service (herefter serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019), hvor dette ikke anses som nødvendigt for sagens oplysning eller for den støtte, der eventuelt skal iværksættes. Det bemærkes, at der i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag L 229 er tilføjet nogle få yderligere forslag til ændringer. Disse ændringer er alene af lovteknisk og redaktionel karakter. Der henvises her til lovforslagets § 1, nr. 6-9.

Lovforslaget indgår som et element i det flerårige moderniserings- og effektivitetsprogram med KL, der blev aftalt i Økonomiaftalen 2017. Programmet indebærer frigørelse af ressourcer på 1 mia. kr. årligt i kommunerne ved bl.a. regelforenklings og afbureaukratisering.

I marts 2018 modtog den daværende regering en række regelforenklingsforslag fra KL, herunder forslag om afskaffelse af en forudgående børnesamtale ved økonomiske bevillinger til forældremyndighedsindehaveren, særhandleplaner for henholdsvis kriminalitetstruede unge og unge med et behandlingskrævende stofmisbrug, samt at revision af handleplanen eller dele af den helhedsorienterede plan træffes som en afgørelse.

Anbefalingen fra KL bygger på, at bestemmelserne medfører et uforholdsmæssigt stort administrativt arbejde og komplicerer sagsbehandlingen, hvor dette ikke er nødvendigt for at sikre tilstrækkelig kvalitet i sagsbehandlingen. Formålet med lovforslaget er således, at der ikke stilles unødvendige procesregulerende krav til kommunerne, så tiden kan bruges mest hensigtsmæssigt.

Med dette lovforslag foreslås det at ophæve de nuværende bestemmelser om, at der skal afholdes en forudgående børnesamtale ved afgørelse om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, at der skal laves en særhandleplan for henholdsvis kriminalitetstruede unge og unge med et behandlingskrævende stofmisbrug og at revision af en handleplan træffes ved en afgørelse.

Med lovforslaget foreslås det, at der ikke skal afholdes børnesamtale forud for afgørelse om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, hvor sagen har et klart afgrænset problem, der kan løses gennem økonomisk støtte. Der lægges endvidere op til, at arbejdet med de to særhandleplaner for henholdsvis kriminalitetstruede unge og unge med et behandlingskrævende stofmisbrug i stedet indarbejdes i den almindelige handleplan efter servicelovens § 140, eller helhedsorienterede plan efter servicelovens § 140 a. Afslutningsvist lægges der op til, at revision af en handleplan fremover skal ske som en beslutning og ikke træffes ved en afgørelse, og beslutningen herom vil fremover være at anse som en procesledende beslutning. Med disse ændringer fjernes unødvendige krav til sagsbehandlingen, uden at borgernes retssikkerhed forringes.

Det indgår således i aftalen mellem den daværende regering og KL om kommunernes økonomi for 2017, at særhandleplaner (kriminalitet og stofmisbrug) skal afskaffes, og at de i stedet indarbejdes i

den almindelige handleplan. Derudover indeholder lovforslaget et forslag om afskaffelse af afgørelse om revision af handleplan og en afskaffelse af kravet om børnesamtaler ved sager, der alene vedrører økonomiske støtte til forældremyndighedsindehaveren.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afskaffelse af forudgående børnesamtale ved økonomiske bevillinger til familien

2.1.1. Gældende ret

Efter § 52 a i serviceloven kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Den økonomiske støtte kan kun ydes, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler til det.

Efter servicelovens § 48, stk. 1, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren efter servicelovens § 52 a.

Efter servicelovens § 48, stk. 2, kan samtalen undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtals gennemførelse. Hvis samtalen ikke kan gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Det følger af officialprincippet, at kommunen altid har pligt til at oplyse sagen fyldestgørende, herunder ved at tale med barnet eller den unge hvis der er behov for det i den konkrete sag.

2.1.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet vurderer, at økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren efter servicelovens § 52 a typisk vil vedrøre et afgrænset problem med henblik på hjælp og støtte til forældremyndighedsindehaveren. I sager af en sådan karakter, hvor problemet er klart afgrænset og kan løses gennem økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, er det ministeriets vurdering, at det ikke er nødvendigt at inddrage og involvere barnet, ligesom der heller ikke er et krav om en børnefaglig undersøgelse forud for afgørelse om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren efter § 52 a. Dertil kommer, at det kan være en belastning for barnet at skulle involveres i sager, der alene vedrører forældremyndighedsindehaverens økonomi, og hvor der således ikke er en bekymring for barnets udvikling og trivsel.

I sager hvor samtalen med barnet er undladt efter servicelovens § 48, stk. 2, skal kommunen dokumentere begrundelsen herfor. Da det er ministeriets vurdering, at den økonomiske støtte efter servicelovens § 52 a typisk vil vedrøre et afgrænset problem med henblik på hjælp og støtte til forældremyndighedsindehaveren, vurderes det, at der i dag bruges tid på unødvendig dokumentation i sager, hvor samtalen er undladt.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at lade servicelovens § 52 a udgå i lovens § 48, stk. 1, således at der ikke længere er et krav om en forudgående børnesamtale ved afgørelse om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren efter servicelovens § 52 a.

Forslaget vil fjerne et sagsbehandlingsskridt, som vil medføre, at kommunerne kan træffe afgørelse om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren uden at skulle involvere barnet i sager, hvor det ikke anses som nødvendigt. Den foreslåede bestemmelse vil dermed bidrage til en forenklet sagsbehandling.

Det vil stadig gælde, at kommunen i medfør af officialprincippet har pligt til at oplyse sagen fyldestgørende, herunder ved at tale med barnet eller den unge hvis der er behov for det i den konkrete sag. Den foreslåede bestemmelse vil derfor heller ikke forringe børnenes eller de unges retssikkerhed, da kommunen altid vil have pligt til at inddrage barnet eller den unge i sager, hvor det må være nødvendigt for at oplyse sagen fyldestgørende. Dertil kommer, at kravet om en børnesamtale stadig vil gælde i situationer, hvor der iværksættes andre foranstaltninger efter serviceloven, og hvor det er et krav efter § 48.

2.2. Afskaffelse af særhandleplaner

2.2.1. Gældende ret

Efter servicelovens § 57 c, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen på baggrund af drøftelser på netværkssamrådet med den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner udarbejde en handleplan for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke yderligere kriminalitet.

Kravet om en kriminalitetshandleplan blev indført med lov nr. 466 af 31. maj 2000 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Styrkelse af den særlige støtte til børn og unge og om dispensationsadgang ved nedsættelse af børn og unge-udvalg).

Af bemærkningerne til lovforslaget L 232, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, spalte 6755, fremgår, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at der iværksættes en planlagt og kontrolleret indsats med henblik på at forpligte den unge, forældrene og forvaltningen i et gensidigt samarbejde for at få den unge på rette vej allerede når den unge første gang kommer ud i kriminalitet. Det er ikke et krav, at den unge har været dømt forud for udarbejdelsen af handleplanen. Der sondres ikke mellem unge under og over 15 år, og bestemmelsen er således gældende for alle unge, der har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, som f.eks. dækker over grovere former for hærværk eller tyveri.

Det fremgår også af bemærkningerne til det nævnte lovforslag, at handleplanen skal angive formålet med indsatsen samt hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet. Under hensyn til dette formål skal handleplanen angive indsatsens forventede varighed og særlige forhold vedrørende den unge, herunder behandling, uddannelse m.v. Indholdet vil således være afhængig af konkrete forhold og udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Kravet om, at udarbejdelsen af en kriminalitetshandleplan skal ske på baggrund af drøftelser på et netværkssamråd, blev indført med lov nr. 577 af 10. juni 2014 om ændring af lov om social service (Forstærket indsats mod asocial adfærd ved etablering af netværkssamråd, udvidelse af målgruppen for magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet m.v.).

Af bemærkningerne til lovforslaget L 169, jf. Folketingstidende 2013-14, fremgår, at det eksisterende krav om udarbejdelse af kriminalitetshandleplaner ikke i praksis sikrer en målrettet indsats over for de børn og unge, der har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, og at dette skyldes, at de udarbejdes for sent eller ikke fører til relevante foranstaltninger. Det er derfor ønsket at kombinere handleplanerne med et redskab, der sikrer hurtig og aktiv handling samt involvering af de relevante personer, så den nødvendige viden er til stede og understøtter valg af relevante foranstaltninger.

Begrebet alvorlig kriminalitet omfatter eksempelvis vold, voldtægt, røveri, grovere former for hærværk og tyveri samt forsøg på sådanne forbrydelser.

Det fremgår af bemærkningerne til det nævnte lovforslag, at handleplanen skal beskrive konkrete initiativer og egentlige handlepligter for den unge, forældrene og i visse tilfælde kommunen – hvis der skal træffes afgørelse om foranstaltninger – men at der også kan indgås aftaler med familien og netværket. Der

er dog ikke tale om juridisk forpligtende aftaler, men om aftaler, hvor alle involverede parter gensidigt aftaler at støtte den unge.

Det fremgår yderligere, at kriminalitetshandleplanen kan indgå i eller koordineres med en eventuel allerede eksisterende handleplan efter servicelovens § 140 eller helhedsorienteret plan efter § 140 a, hvis der allerede foreligger en handleplan for indsatsen, som målrettet adresserer den unges kriminalitet, ud fra andre bestemmelser, herunder handleplaner i forbindelse med foranstaltninger efter § 52 i serviceloven. En sådan handleplan vil allerede opfylde lovens krav om udarbejdelse af en handleplan for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke yderligere kriminalitet. I de tilfælde vil det således ikke være nødvendigt for kommunalbestyrelsen, at der udarbejdes en ny, selvstændig handleplan efter netværkssamrådet.

Efter servicelovens § 140, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for den behandling og nødvendige støtte, der iværksættes for unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug. Handleplanen skal udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie. Efter servicelovens § 140 a kan kommunalbestyrelsen for unge mellem 16 og 23 år tilbyde, at handleplanen efter servicelovens § 140, stk. 1- 5, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Kravet om en særlig handleplan for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug blev indført med lov nr. 1378 af 20. december 2004 om ændring af lov om social service (Pligt til at udarbejde handleplaner for unge under 18 år med behandlingskrævende stofmisbrug).

Af bemærkningerne til lovforslaget L 7, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, spalte 236-238, fremgår, at kommunen har en pligt til at udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes for unges stofmisbrug samt i øvrigt for den nødvendige støtte. Handleplanen skal angive hvilke former for støtte, kommunen vil iværksætte for at løse den unges stofmisbrugsproblemer og øvrige sociale problemer. Der foreligger et behandlingskrævende stofmisbrug, når forbruget af euforiserende stoffer har fået et sådant omfang og sker på en sådan måde, at det må betegnes som misbrug eller afhængighed, der medfører fysiske, psykiske og/eller sociale skader. Målgruppen omfatter såvel hashmisbrugere som misbrugere af centralstimulerende stoffer.

Handleplanen eller den helhedsorienterede plan udgør et centralt redskab til brug for opfølgningen på iværksatte indsatser og er således knyttet sammen med afgørelser om støtte og hjælp efter loven. En handleplan skal angive formålet med indsatsen og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet, med udgangspunkt i den børnefaglige undersøgelse, jf. servicelovens § 50, ligesom handleplanen skal angive indsatsens forventede varighed. For unge mellem 16 og 23 år kan kommunen tilbyde, at handleplanen samles i en helhedsorienteret plan på tværs af lovgivning og områder, fremfor at der udarbejdes en særskilt handleplan for støtten efter serviceloven.

Kravet om at en kommunalbestyrelse skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, jf. servicelovens §§ 52, 76 og 76 a, blev indført med lov nr. 1442 af 22. december 2004 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Anbringelsesreform) med ikrafttrædelse den 1. januar 2006. Forinden kunne kommunalbestyrelsen tilbyde at udarbejde en handleplan, men der var således kun krav om udarbejdelse af handleplan til kriminalitetstruede unge eller unge med et behandlingskrævende stofmisbrug.

2.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet vurderer, at de to særbestemmelser om en handleplan til henholdsvis kriminalitetstruede unge og unge med et behandlingskrævende stofmisbrug er mindre relevante og tjener

et mindre formål, efter at kommunen har fået pligt til altid at udarbejde en handleplan efter servicelovens § 140, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter §§ 52, 76 og 76 a.

Det er ministeriets vurdering, at arbejdet med de to særhandleplaner kan indarbejdes i den almindelige handleplan efter servicelovens § 140 eller en helhedsorienteret plan efter servicelovens § 140 a. Således er der også allerede i dag en hjemmel til at lade kriminalitetshandleplanen efter servicelovens § 57 c, stk. 2, indgå i en allerede eksisterende handleplan efter servicelovens § 140, og det er derfor ikke altid nødvendigt at udarbejde en ny selvstændig handleplan for den kriminalitetstruede unge. Ligeledes er der også i dag en hjemmel til at lade handleplanen for den unge med et behandlingskrævende stofmisbrug indgå i en helhedsorienteret plan efter servicelovens § 140 a.

Det er ligeledes ministeriets vurdering, at en afskaffelse af bestemmelserne om særhandleplanerne vil medføre, at der ikke stilles unødvendige procesregulerende krav ved, at der skal udarbejdes flere forskellige handleplaner. I stedet vil der blive udarbejdet en samlet handleplan eller helhedsorienteret plan efter servicelovens § 140, stk. 1, eller § 140 a, således at den unge kun skal forholde sig til én plan, og der i højere grad kan arbejdes målrettet og helhedsorienteret med den unges udfordringer. På den måde stilles børnenes og de unges retssikkerhed ikke ringere, da der stadig vil blive udarbejdet en plan efter de samme principper og krav som i dag.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve servicelovens § 57 c, stk. 2, og § 140, stk. 2, om henholdsvis handleplaner for kriminalitetstruede unge og handleplaner for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug, da det er ministeriets vurdering, at kravene hertil er indeholdt i den almindelige handleplan efter servicelovens § 140, stk. 1 eller helhedsorienterede plan efter § 140 a.

Forslaget vil medføre at der ikke længere vil være et særskilt krav til udarbejdelse af en handleplan for henholdsvis kriminalitetstruede unge eller unge med behandlingskrævende stofmisbrug.

Arbejdet med disse to særhandleplaner vil i stedet skulle indarbejdes i den almindelige handleplan efter servicelovens § 140, stk. 1, eller en helhedsorienteret plan efter servicelovens § 140 a. Kravene til denne plan vil fortsat være de samme, som der i dag stilles til de to særhandleplaner. Der vil således stadig skulle tages højde for alle relevante forhold hos børn og unge i forhold til indsatsen, herunder også kriminalitets- eller stofmisbrugsproblemer.

Forslaget vil ikke ændre på, at kommunen stadig vil have en forpligtelse til at sætte ind med tidlig og helhedsorienteret støtte og hjælp, jf. servicelovens § 46.

2.3. Afskaffelse af afgørelse om revision af handleplan

2.3.1. Gældende ret

Efter servicelovens § 70, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen senest tre måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet, den unge eller de vordende forældre, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. servicelovens § 140, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. servicelovens § 140 a, skal revideres. Efter servicelovens § 70, stk. 1, 3. pkt., skal revisionen af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan træffes som en afgørelse og så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og unge, der er fyldt 15 år. I tillæg hertil træffes der en selvstændig afgørelse om de iværksatte foranstaltninger.

En handleplan skal angive formålet med indsatsen og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet, med udgangspunkt i den børnefaglige undersøgelse, jf. servicelovens § 50, ligesom handleplanen skal

angive indsatsens forventede varighed. En handleplan skal f.eks. revideres, hvis formålet er opnået, eller at der skal iværksættes en anden indsats for at opnå formålet.

Med lov nr. 501 af 24. juni 1992 om ændring af lov om social bistand og lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender samt lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) m.m. (Ændring af reglerne om foranstaltninger for børn og unge, herunder reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger), blev det indført, at kommunalbestyrelsen senest tre måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, skal vurdere, om handleplanen skal revideres, og beslutningen om revision af planen træffes så vidt muligt i forståelse med forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, efter § 66 i lov om social bistand (herefter bistanndsloven).

Af bemærkningerne til lovforslaget L 214, jf. Folketingstidende 1991-92, tillæg A, spalte 4889, fremgår, at pligten til at udarbejde handleplaner og vurdering og eventuel revision af disse inden for faste tidsintervaller vil medføre ændrede arbejdsrutiner, men at dette skal være med til at gøre kommunernes overvejelser mere målrettede og systematiske og til at skabe større kontinuitet i børnesagerne. Handleplanerne vil være et vigtigt arbejdsredskab, når de enkelte børnesager skal følges op med faste tidsterminer.

Det fremgår yderligere, at hvis der viser sig et behov for en revision af planen, må forældrene medinddrages, og en beslutning om revision skal så vidt muligt træffes i forståelse med forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge. Kompetencen til at træffe beslutning om ændring af planen tilkommer kommunalbestyrelsen.

Med lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service blev ordlyden af bestemmelsen ændret. Med lovændringen blev beslutning om revision af handleplan ændret til at være en afgørelse om revision af handleplan. Det fremgår ikke af bemærkningerne til bestemmelsen, hvorfor denne beslutning blev ændret til at skulle være en afgørelse.

Serviceovens § 166 fastsætter, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter serviceloven, medmindre andet er fastsat i serviceloven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018 (herefter retssikkerhedsloven), kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i retssikkerhedslovens kapitel 10. Retssikkerhedslovens kapitel 10 omhandler de almindelige klageregler, og herunder blandt andet kommunens pligt til at genvurdere sagen, klagefrister og regler om opsættende virkning ved klage over afgørelse i visse sager.

2.3.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet vurderer, at det er u hensigtsmæssigt, at en afgørelse om revision af handleplanen kan påklages set i lyset af, at det også er muligt at klage over selve de ændrede foranstaltninger, som indgår i handleplanen. Det er ministeriets vurdering, at det ikke gavner indsatsen over for barnet eller barnets eller familiens retssikkerhed, hvis borgeren klager over både ændringen af foranstaltningen, og at handleplanen revideres, da borgeren i den situation skal igennem en dobbelt klageproces. Dette kan forlænge sagsbehandlingstiden væsentligt, frem for hvis borgeren kun påklager ændringen af foranstaltningen og i så fald kun skal igennem én klageproces.

Det er derudover også ministeriets vurdering, at beslutningen om revision af handleplanen har karakter af en procesledende beslutning frem for en egentlig afgørelse efter de forvaltningsretlige regler. Ved en procesledende beslutning forstås en beslutning, der træffes som led i selve forberedelsen af en sag og tilrettelæggelse af sagens behandling. Beslutningen om at revidere en handleplan træffes, når det f.eks. er nødvendigt at iværksætte en ny foranstaltning for at opnå et givent formål. Revisionen af handleplanen skal ske inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, og revisionen vil derfor indgå som et led i kommunens afgørelse om en ny foranstaltning til barnet eller den unge.

Dertil vurderer Social- og Indenrigsministeriet, at kommunerne pålægges unødigt administrativt arbejde, da der stilles særlige krav til begrundelse og klagevejledning ved en afgørelse efter forvaltningslovens §§ 22 og 25. Det vurderes samtidig at borgernes retssikkerhed ikke svækkes, da der fortsat stilles samme krav til afgørelser om ændring af foranstaltninger.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre servicelovens § 70, stk. 1, 3. pkt., sådan at afgørelse om revision af handleplan ændres til fremover at skulle være en beslutning om revision af handleplan, og således at revisionen af handleplanen fremover vil være en procesledende beslutning, som ikke kan påklages særskilt. Dette vil medføre, at der fremover ikke vil være særlige krav til bl.a. begrundelse og klagevejledning efter forvaltningslovens §§ 22 og 25.

Forslaget vil ikke indebære ændringer af parternes mulighed for at klage over selve foranstaltningerne, ligesom det heller ikke indebærer ændringer i forhold til kommunens forpligtelse til, efter henholdsvis tre måneder efter indsatsens iværksættelse og efterfølgende med højst seks måneders mellemrum, at vurdere, om indsatsen skal ændres og handleplanen skal revideres, jf. servicelovens § 70, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Forslaget vil ikke ændre på kravet om, at beslutningen om revision af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan så vidt muligt skal ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

3. Økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Forslaget indgår som et element i det flerårige moderniserings- og effektiviseringsprogram med KL om frigørelse af ressourcer på 1 mia. kr. årligt i kommunerne.

Forslaget har positive implementeringskonsekvenser for kommunerne, idet der afskaffes regler, der vurderes at give anledning til unødvendigt bureaukrati i kommunerne. Kommunerne vil ikke skulle udarbejde særhandleplaner, afholde forudgående børnesamtale ved afgørelse om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren og fremover træffes der en procesledende beslutning om revision af handleplanen i stedet for en egentlig afgørelse.

Forslaget berører ikke regioner og har ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at indebære færre administrative byrder for borgerne.

Den foreslåede ændring af § 48, stk. 1, vil indebære, at der fremover ikke skal afholdes børnesamtaler i sager, der alene har økonomisk betydning for forældremyndighedsindehaveren

Den foreslåede afskaffelse af servicelovens § 57 c, stk. 2, og § 140, stk. 2, vil indebære, at den unge kun skal forholde sig til én handleplan.

Den foreslåede ændring af § 70, stk. 1, 3. pkt., vil indebære, at revisionen af handleplanen fremover vil være at anse som en procesledende beslutning, som ikke kan påklages særskilt, men indebærer ikke ændringer af parternes mulighed for at klage over selve foranstaltningerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder

Et udkast til lovforslaget har i periode fra den 12. februar til 13. marts 2019 været i høring hos følgende myndigheder m.v.:

3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, BUPL – Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børn og Familier, Børn og Familier, Børnesagens Fællesråd, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Børnerådet, Danmarks Lærerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri, Dansk Psykologforening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DUKH, FADD – Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge, FOA – Fag og Arbejde, Faaborg-Midtfyn Kommune (Socialtilsyn Syd), Fabu, FH – Fagforeningens Hovedorganisation, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i DK, Foreningen for ledere af sundhedsordninger for børn og unge, ForældreLANDSforeningen (FBU), Frederiksberg Kommune (Socialtilsyn Hovedstaden), HK/kommunal, Hjørring Kommune (Socialtilsyn Nord), Holbæk Kommune (Socialtilsyn Øst), Institut for Menneskerettigheder, KFUM's Sociale Arbejde, KL, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen BoPaM, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen af Socialpædagoger, Lev Uden Vold, Livsværk, LOKK – Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, LOS, Lægeforeningen, Mødrehjælpen, Plejefamiliernes Landsforening, Politiforeningen, Red Barnet, Red Barnet Ungdom, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Silkeborg Kommune (Socialtilsyn Midt), Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialstyrelsen, TABUKA, Ungdommens Røde Kors, Ungdomskriminalitetsnævnet og Ungdomsringen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget indgår som et element i det flerårige moderniserings- og effektiviseringsprogram med KL om frigørelse af ressourcer på 1 mia. kr. årligt i kommunerne. Lovforslaget forventes at medføre en mindre besparelse i kommunens udgifter.	1,4 mio. kr. i 2019.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget lægger op til en forenklet sagsbehandling i kommunerne.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget indebærer færre administrative byder for berørte borgere. Berørte borgere vil kun skulle forholde sig til én handleplan. Berørte borgere vil undgå en børnesamtale, hvor det ikke bidrager til sagens oplysning. Berørte borgere vil ikke kunne påklage beslutning om revision af handleplanen.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter servicelovens § 48, stk. 1, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren blandt andet efter servicelovens § 52 a.

Det foreslås, at kravet i servicelovens § 48, stk. 1, om en forudgående børnesamtale, inden der træffes afgørelse om at yde økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren servicelovens § 52 a, ophæves.

Der vil alene være tale om at afskaffe kravet om en forudgående børnesamtale i sager, hvor problemet er klart afgrænset og kan løses gennem økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, og hvor det ikke vil være nødvendigt at inddrage eller involvere barnet for at oplyse sagen fyldestgørende.

Der fjernes således et sagsbehandlingsskridt i sager, der alene vedrører forældremyndighedsindehaverens økonomi, og hvor der ikke er en bekymring for barnets udvikling og trivsel, således at det kan betragtes som en unødvendig belastning for barnet at skulle involveres.

Der fjernes også et sagsbehandlingsskridt i forhold til de sager, hvor samtalen er undladt efter servicelovens § 48, stk. 2, da kommunen ikke længere skal bruge tid på at dokumentere begrundelsen herfor.

Det vil stadig gælde, at kommunen i medfør af officialprincippet har pligt til at oplyse sagen fyldestgørende, herunder ved at tale med barnet eller den unge hvis der er behov for det i den konkrete sag. Den foreslåede bestemmelse vil derfor heller ikke forringe børnenes eller de unges retssikkerhed, da kommunen altid vil have pligt til at inddrage barnet eller den unge i sager, hvor det må være nødvendigt for at oplyse sagen fyldestgørende. Dertil kommer, at kravet om en børnesamtale stadig vil gælde i situationer, hvor der iværksættes andre foranstaltninger efter serviceloven, og hvor det er et krav efter § 48.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter servicelovens § 53 skal samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, til en afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 7, omfatte formålet med anbringelsen, jf. § 140, stk. 3, 1. pkt.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve servicelovens § 140, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, er det nødvendigt at konsekvensændre servicelovens § 53, således at der fremover henvises til § 140, stk. 2, 1. pkt.

Der er således ikke tale om indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter servicelovens § 57 c skal kommunalbestyrelsen, senest 7 dage efter den har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd. På baggrund af drøftelserne på netværkssamrådet skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke yderligere kriminalitet.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve servicelovens § 57 c, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er det nødvendigt at foretage en ændring af servicelovens § 57 c, stk. 1, således at det tydeligt fremgår af denne bestemmelse, at formålet med netværkssamrådet er at drøfte et behov for at iværksætte foranstaltninger. Såfremt der iværksættes foranstaltninger efter servicelovens § 52, vil kommunalbestyrelsen være forpligtet til at udarbejde en handleplan efter servicelovens § 140 eller en helhedsorienteret plan efter § 140 a, selvom servicelovens § 57 c, stk. 2, ophæves.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, nr. 4, nedenfor.

Til nr. 4

Efter servicelovens § 57 c, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke, at den unge kommer ud i yderligere kriminalitet. Udarbejdelsen skal ske på baggrund af drøftelserne på et netværkssamråd.

Efter servicelovens § 140, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om støtte til et barn eller en ung efter servicelovens §§ 52, 76 og 76 a. En handleplan skal angive formålet med indsatsen og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet, med udgangspunkt i den børnefaglige undersøgelse, jf. servicelovens § 59, ligesom handleplanen skal angive indsatsens forventede varighed. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i den børne-

faglige undersøgelse, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. servicelovens § 46.

Efter servicelovens § 140 a, kan kommunalbestyrelsen tilbyde unge mellem 16 og 23 år, at handleplanen efter § 140, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Det foreslås, at § 57 c, stk. 2, skal ophæves, så der ikke længere skal udarbejdes en særskilt handleplan for kriminalitetstruede unge. Dette vil ikke ændre på kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde en handleplan for kriminalitetstruede unge efter servicelovens § 140, stk. 1, eller en helhedsorienteret plan efter servicelovens § 140 a, hvis der iværksættes støtteforanstaltninger efter serviceloven.

Ved at fjerne kravet om en særskilt handleplan for kriminalitetstruede unge ændres der ikke ved kravene til indholdet af den plan, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udarbejde, hvis der iværksættes støtteforanstaltninger efter serviceloven. Planen vil stadig skulle angive formålet med indsatsen, beskrivelse af, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, ligesom handleplanen skal angive indsatsens forventede varighed. En handleplan efter servicelovens § 140, stk. 1, vil ligesom den nuværende særhandleplan for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug efter servicelovens § 140, stk. 2, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges konkrete problemer.

En afskaffelse af kravet om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en særhandleplan for kriminalitetstruede unge, ændrer ikke på netværkssamrådets virke efter servicelovens § 57 c. Der vil stadig skulle indkaldes til et netværkssamråd efter de gældende regler i § 57 c, og på baggrund af disse drøftelser vil kommunalbestyrelsen stadig være forpligtet til at udarbejde en handleplan, hvis der træffes afgørelse om foranstaltninger efter servicelovens § 52.

Ligeledes vil kommunalbestyrelsen fortsat være forpligtet til at følge og vurdere de unges behov for støtte og hjælp, idet kommunens tilsynsforpligtelse og pligt til at sætte ind med tidlig og helhedsorienteret støtte og hjælp, jf. § 46 i serviceloven, består, uanset at lovens § 57 c, stk. 2, ophæves.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter servicelovens § 57 c, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen uden fornyet indkaldelse til netværkssamråd vurdere, om der er behov for at revidere handleplanen, hvis de inden for et 1 år efter netværkssamrådets afholdelse, jf. stk. 1, har modtaget dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet.

Som konsekvens af, at servicelovens § 57 c, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er det nødvendigt at foretage en ændring af § 57 c, stk. 3, der bliver stk. 2, således at det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at vurdere, om der er behov for at iværksætte eller ændre foranstaltninger.

Såfremt det første netværkssamråd medfører, at kommunalbestyrelsen iværksætter foranstaltninger efter servicelovens § 52, vil kommunalbestyrelsen være forpligtet til at udarbejde en handleplan efter lovens § 140, før disse iværksættes. Hvis kommunalbestyrelsen inden for 1 år modtager dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, vil kommunalbestyrelsen i dette tilfælde skulle vurdere, om der er behov for at iværksætte andre eller nye foranstaltninger efter servicelovens § 52, og herved vil kommunalbestyrelsen også skulle beslutte at revidere den plan, der allerede er udarbejdet.

Hvis det første netværkssamråd ikke medfører, at kommunalbestyrelsen iværksætter foranstaltninger efter

servicelovens § 52, vil kommunalbestyrelsen ikke være forpligtet til at udarbejde en handleplan efter servicelovens § 140 eller en helhedsorienteret plan efter § 140 a. Hvis kommunalbestyrelsen inden for 1 år modtager dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, vil kommunalbestyrelsen i dette tilfælde skulle vurdere, om der er behov for at iværksætte foranstaltninger efter servicelovens § 52, og herved udarbejde en handleplan efter § 140 eller en helhedsorienteret plan efter § 140 a, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter § 52.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 6

Efter servicelovens § 57 c, stk. 4, finder bestemmelserne i § 57 c, stk. 1-3, som udgangspunkt ikke anvendelse for børn og unge, der er omfattet af Ungdomskriminalitetsnævnets kompetence. Det indebærer, at der som udgangspunkt ikke skal afholdes netværkssamråd for børn og unge omfattet af Ungdomskriminalitetsnævnets kompetence. Ungdomskriminalitetsnævnets behandling af sagen vil træde i stedet for afholdelse af netværkssamråd og drøftelse af iværksættelse af foranstaltninger, der skal modvirke yderligere kriminalitet.

Som konsekvens af at servicelovens § 57 c, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er det nødvendigt at konsekvensændre i servicelovens § 57 c, stk. 4, der bliver stk. 3, således at der fremover henvises til stk. 1 og 2 og stk. 4.

Der er således ikke tale om indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 7

Efter servicelovens § 57 c, stk. 5, finder bestemmelserne i § 57 c, stk. 1-3 anvendelse i sager, som afvises af Ungdomskriminalitetsnævnet. Det indebærer, at udgangspunktet i stk. 4 fraviges i de situationer, hvor Ungdomskriminalitetsnævnet afviser en sag efter § 42, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ungdomskriminalitetsnævnet vil blandt andet afvise en henvist sag, hvis barnet eller den unge ikke opfylder betingelserne for nævnets behandling af sagen, herunder f.eks. ikke opfylder kravene til alder eller kriminel adfærd efter § 2 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Efter § 42, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er Ungdomskriminalitetsnævnet efter afvisning af sagen forpligtet til at sende sagen til den kommune, der er ansvarlig for barnet eller den unge.

Som konsekvens af at servicelovens § 57 c, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er det nødvendigt at konsekvensændre i servicelovens § 57 c, stk. 5, der bliver stk. 4, således at der fremover henvises til stk. 1 og 2.

Der er således ikke tale om indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 8

Efter servicelovens § 66 stk. 1, nr. 8, kan efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling anvendes af kommuner til anbringelse af børn og unge efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7.

Hvis en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling har 8 pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, skal den enkelte plads efter servicelovens § 66 f, stk. 1, være godkendt som konkret egnet af den anbringende kommune i forhold til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune. Skoler, der har 9 pladser eller derover til anbringelse af børn og unge efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7, skal godkendes af socialtilsynet som opholdssted for børn og unge, jf. servicelovens § 66, stk. 1, nr. 6, eller som døgninstitution for børn og unge, jf. servicelovens § 66, stk. 1, nr. 7. I de tilfælde godkender socialtilsynet de pladser, der bruges til anbringelse. Socialtilsynet skal dog ikke godkende og føre tilsyn med økonomiske, organisatoriske og ledelsesmæssige forhold på disse skoler, jf. socialtilsynslovens § 6, stk. 4, da disse forhold allerede er omfattet af det tilsyn, Styrelsen for Undervisning og Kvalitet fører med skolerne.

Bestemmelserne om godkendelse af pladser på efterskoler, frie fagskoler eller frie grundskoler med kostafdelinger var frem til 1. juli 2019 placeret i servicelovens § 66 a, stk. 7. Med lov nr. 1530 af 18. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og ligningsloven (mere kvalitet i plejefamilier), er reglerne herom flyttet til servicelovens § 66 f. Lov nr. 1530 af 18. december 2018 trådte i kraft den 1. juli 2019.

Med lov nr. 1720 af 27. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om socialtilsyn og lov om røgfri miljøer (udvidet anvendelse af unge- og forældreplæg, ensretning af indsatsen for anbragte kriminalitetstruede unge og styrkelse af sikkerheden på delvis lukkede og sikrede døgninstitutioner), der trådte i kraft 1. januar 2019, blev der imidlertid indsat en henvisning i servicelovens § 66 a, stk. 7, til § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved en fejl er der ikke ved den samtidige behandling i Folketinget af de to nævnte ændringslove taget højde for flytningen af reglerne om godkendelse af pladser på efterskoler m.fl., fra servicelovens § 66 a, stk. 7, til servicelovens § 66 f fra den 1. juli 2019.

Det foreslås derfor, at der i servicelovens § 66 f, stk. 1, indsættes en henvisning til § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Med forslaget rettes fejlen og det sikres herved, at der igen er udtrykkelig hjemmel til at børn og unge, der er anbragt efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet af Ungdomskriminalitetsnævnet, kan anbringes på efterskoler, frie fagskoler eller frie grundskoler med kostafdelinger.

Til nr. 9

Servicelovens § 67 fastsætter, at formålet med indsatsen på opholdssteder og døgninstitutioner efter lovens § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, er at varetage omsorgen og sikre trivsel og udvikling for de anbragte børn og unge. Det fremgår også, at opholdssteder og døgninstitutioner skal arbejde målrettet med at understøtte uddannelse, beskæftigelse og forebyggelse af kriminalitet for de anbragte børn og unge.

Bestemmelsen i servicelovens § 67 skal ses i sammenhæng med servicelovens § 46, stk. 1, der angiver formålet med særlig støtte til børn og unge. Bestemmelsen i servicelovens § 67 uddyber formålet med indsatsen på et opholdssted eller en døgninstitution efter servicelovens § 66, stk. 1, nr. 6 og 7, som således skal indrette den pædagogiske praksis i overensstemmelse med disse formål.

Bestemmelsen i servicelovens § 67 er indført med lov nr. 1720 af 27. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om socialtilsyn og lov om røgfri miljøer (udvidet anvendelse af unge- og forældreplæg, ensretning af indsatsen for anbragte kriminalitetstruede unge og styrkelse af sikkerheden på delvis lukkede og sikrede døgninstitutioner), der trådte i kraft 1. januar 2019.

Ved en fejl er der ikke ved den samtidige behandling i Folketinget af lov nr. 1530 af 18. december 2018 om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og ligningsloven (mere kvalitet i plejefamilier) taget højde for de ændringer af servicelovens § 66, stk. 1, som er trådt i kraft den 1. juli 2019. Med de ændringer, der er foretaget med lov nr. 1530 af 18. december 2018, fremgår opholdssteder for børn og unge nu af servicelovens § 66, stk. 1, nr. 6, og døgninstitutioner af lovens § 66, stk. 1, nr. 7.

Det foreslås derfor, at henvisningen i servicelovens § 67 til servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, ændres til en henvisning til servicelovens § 66, stk. 1, nr. 6 og 7. Med forslaget rettes der alene op på den beskrevne fejl som følge af de to nævnte ændringslove. Der foretages ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 10

Efter servicelovens § 70, stk. 1, 3. pkt., skal revision af handleplanen eller dele af den helhedsorienterede plan træffes ved afgørelse og så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og unge, der er fyldt 15 år.

Efter servicelovens § 140 skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, jf. §§ 52, 76 og 76 a. En handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Efter de gældende regler i servicelovens § 70, skal kommunalbestyrelsen senest tre måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet, den unge eller de vordende forældre, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, eller relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 140 a, skal revideres. Såfremt kommunen vurderer, at den iværksatte foranstaltning skal ændres, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom.

Servicelovens § 166 fastsætter, at kommunens afgørelser efter serviceloven, medmindre andet er fastsat i serviceloven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018 (herefter retssikkerhedsloven), kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven. Retssikkerhedslovens kapitel 10 omhandler de almindelige klageregler, og herunder blandt anden kommunens pligt til at genvurdere sagen, klagefrister og regler om opsættende virkning ved klage over afgørelse i visse sager.

Det foreslås, at servicelovens § 70, stk. 1, 3. pkt., ændres sådan, at revisionen af handleplanen fremover vil skulle ske som en procesledende beslutning og ikke ved en afgørelse efter de forvaltningsretlige regler. Det betyder, at beslutningen om at revidere handleplanen skal ses som et led i, at der eventuelt skal træffes en afgørelse om ændring af foranstaltningen. Beslutningen om at revidere en handleplanen træffes f.eks., når det er nødvendigt at iværksætte en ny foranstaltning for at opnå et givent formål. Revisionen af handleplanen skal ske inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, og revisionen vil derfor indgå som et led i kommunens afgørelse om en ny foranstaltning til barnet eller den unge.

Forslaget vil indebære, at beslutningen om revisionen af handleplanen ikke vil kunne påklages særskilt. Dette vil ikke ændre på, at parterne fortsat vil kunne klage over afgørelse om ændrede foranstaltninger.

Ligeledes vil den foreslåede ændring medføre færre krav til begrundelse og klagevejledning, jf. forvaltningslovens §§ 22 og 25, således at sagsbehandlingen forenkles, og revisionen af handleplanen eller dele af den helhedsorienterede plan vil dermed indgå i kommunens naturlige opfølgingsarbejde.

Forslaget vil ikke medføre ændringer af parternes mulighed for at klage over kommunalbestyrelsens afgørelse om foranstaltninger eller ændringer heraf, ligesom det ikke vil indebære ændringer i forhold til kommunens forpligtelse til, efter henholdsvis tre måneder efter indsatsens iværksættelse og efterfølgende

med højst seks måneders mellemrum, at vurdere, om indsatsen skal ændres og handleplanen skal revideres, jf. servicelovens § 70 stk. 1, 1. og 2. pkt.

Beslutning om revision af handleplanen eller dele af den helhedsorienterede plan vil, så vidt det er muligt, fortsat skulle ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og unge, der er fyldt 15 år.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter servicelovens § 140, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for den behandling og nødvendige støtte, der iværksættes for unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug.

Efter de gældende regler i servicelovens § 140, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om støtte til et barn eller en ung efter servicelovens §§ 52, 76 og 76 a. En handleplan skal angive formålet med indsatsen og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet, med udgangspunkt i den børnefaglige undersøgelse, jf. servicelovens § 50, ligesom handleplanen skal angive indsatsens forventede varighed. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i den børnefaglige undersøgelse, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. servicelovens § 46.

Efter servicelovens § 140 a, kan kommunalbestyrelsen tilbyde unge mellem 16 og 23 år, at handleplanen efter § 140 erstattes af en helhedsorienteret plan. Ligeledes kan kommunalbestyrelsen tilbyde unge mellem 16 og 23 år med et behandlingskrævende stofmisbrug, der har en handleplan efter servicelovens § 140, stk. 2, at samle indholdet af den unges handleplan i en helhedsorienteret plan på tværs af lovgivning og områder.

Det foreslås, at servicelovens § 140, stk. 2, skal ophæves, så der ikke længere vil skulle udarbejdes en særskilt handleplan for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug. Dette vil ikke ændre på kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde en handleplan for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug efter servicelovens § 140, stk. 1, eller en helhedsorienteret plan efter § 140 a, hvis der iværksættes støtteforanstaltninger efter serviceloven.

Ved at fjerne kravet om en særskilt handleplan for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug vil der ikke blive ændret på kravene til indholdet af den plan, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udarbejde, hvis der iværksættes støtteforanstaltninger efter serviceloven. Planen vil stadig skulle angive formålet med indsatsen, beskrivelse af, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, ligesom handleplanen skal angive indsatsens forventede varighed. En handleplan efter servicelovens § 140, stk. 1, vil ligesom den nuværende særhandleplan for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug efter servicelovens § 140, stk. 2, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges konkrete problemer.

Ligeledes vil kommunen fortsat have pligt til følge og vurdere de unges behov for støtte og hjælp, idet kommunens tilsynsforpligtelse og pligt til at sætte ind med tidlig og helhedsorienteret støtte og hjælp, jf. § 46 i serviceloven, består.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter servicelovens § 140 a, stk. 1., 1. pkt., kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at de elementer af en handleplan, jf. § 140 stk. 1, 3, 4 og 6, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve servicelovens § 140, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, er det nødvendigt at konsekvensændre servicelovens § 140, stk. 1, 1. pkt., således at der fremover henvises til § 140, stk. 1, 2, 3 og 5.

Der er således ikke tale om indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter servicelovens § 140 a, stk. 1, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen tilbyde unge mellem 16 og 23 år, at handleplanen jf. § 140, stk. 1-5, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Efter servicelovens § 140 a, stk. 3, 2. pkt., skal den helhedsorienterede plan opfylde kravene til indholdet af en handleplan efter § 140, stk. 1-5.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve servicelovens § 140, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, er det nødvendigt at konsekvensændre servicelovens § 140, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., således at der fremover henvises til § 140, stk. 1-4.

Der er således ikke tale om indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2019.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for disse dele af riget, fordi serviceloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 foretages følgende ændringer:

§ 48. Inden der træffes afgørelse efter §§ 51, 52, 52 a, 56, 57 a, 57 b, 58, 62 og 63, § 65, stk. 2 og 3, og §§ 68- 71 og 75, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældre-myndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor.

Stk. 2. ---

§ 53. Samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, til en afgørelse efter 52, stk. 3, nr. 7, skal omfatte formålet med anbringelsen, jf. § 140, stk. 3, 1. pkt.

§ 57 c. Kommunalbestyrelsen skal, senest 7 dage efter den har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd.

Stk. 2. På baggrund af drøftelser på netværkssamrådet med den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner skal kommunalbestyrelsen efter netværkssamrådet udarbejde en handleplan for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke yderligere kriminalitet.

Stk. 3. Modtager kommunalbestyrelsen inden for 1 år efter netværkssamrådets afholdelse, jf. stk. 1, dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen uden fornyet indkaldelse til netværkssamråd vurdere, om der er behov for at revidere handleplanen.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for børn og unge, der er omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Stk. 1-3 finder anvendelse i sager, som afvises af Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. § 42, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal senest 7 dage efter modtagelse af sagen fra Ungdomskriminalitetsnævnet indkalde til netværkssamråd efter stk. 1.

§ 66 f. Har en efterskole, en fri fagskole eller en fri grundskole med kostafdeling otte pladser eller derunder til anbringelse af børn eller unge efter § 52, stk. 3, nr. 7, skal

1. I § 48, *stk. 1*, udgår »52 a,«.

2. I § 53 ændres »§ 140, stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 140, stk. 2, 1. pkt.«

3. I § 57 c, *stk. 1*, indsættes efter »netværkssamråd«: »med henblik på drøftelse af behov for iværksættelse af foranstaltninger«.

4. § 57 c, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter til stk. 2-4.

5. I § 57 c, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »revidere handleplanen« til: »iværksætte eller ændre foranstaltninger«.

6. I § 57 c, *stk. 4*, der bliver stk. 3 ændres »Stk. 1-3« til: »Stk. 1 og 2« og »stk. 5« til: »stk. 4«.

7. I § 57 c, *stk. 4*, der bliver stk. 3, ændres »Stk. 1-3« til: »Stk. 1 og 2«.

8. I § 66 f, *stk. 1*, indsættes efter »§ 52, stk. 3, nr. 7,«: »eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet,«.

den enkelte plads være godkendt som konkret egnet til det pågældende barn eller den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Stk. 2. ---

§ 67. Formålet med indsatsen på opholdssteder og døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, er at varetage omsorg og sikre trivsel og udvikling for de anbragte børn og unge. Opholdssteder og døgninstitutioner skal arbejde målrettet med at understøtte uddannelse, beskæftigelse og forebyggelse af kriminalitet for de anbragte børn og unge.

§ 70. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet, den unge eller de vordende forældre, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, relevante dele af en helhedsorienteret plan, jf. § 140 a, eller et forbedringsforløb, jf. §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. Afgørelse om revision af handleplanen eller relevante dele af en helhedsorienteret plan træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2-4. ---

§ 140. ---

Stk. 2. For unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes, og for den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 3.-7. ---

§ 140 a. Når kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan til et barn eller en ung, jf. § 140, kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at de elementer af en handleplan, jf. § 140, stk. 1, 3, 4 og 6, der vedrører forældrene, erstattes af en helhedsorienteret plan. For unge mellem 16 og 23 år kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at handleplanen, jf. § 140, stk. 1-5, erstattes af en helhedsorienteret plan.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den helhedsorienterede plan indeholder de sociale foranstaltninger og indsatser samt øvrige relevante indsatser efter anden lovgivning. Den helhedsorienterede plan skal opfylde kravene til indholdet af en handleplan efter § 140, stk. 1-5.

9. I § 67 ændres »§ 66, stk. 1, nr. 5 og 6« til: »§ 66 stk. 1, nr. 6 og 7«.

10. I § 70, stk. 1, 3. pkt., ændres »Afgørelse« til: Beslutning« og »træffes så vidt muligt« til: »skal så vidt muligt ske«.

11. § 140, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-7 bliver herefter til stk. 2-6.

12. I § 140 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 140, stk. 1, 3, 4 og 6« til: »§ 140, stk. 1-3 og 5«.

13. I § 140 a, stk. 1, 2. pkt. og stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 140, stk. 1-5« til: »§ 140, stk. 1-4«.